

ARNHEMSEHE

COURANT.

Dingsdag 14 October 1839

22 October

RUSLAND en POLEN.

St. Petersburg 17 Oct. In de Handels-courant vindt men eene kennisgeving dat het ministerie van financiën regelmatig elke maand uit Parijs, alsmede uit Londen, Berlijn en Weenen, proeven, modellen, teekeningen en plannen van nieuwe uitvindingen en modes in alle stoffen, dit zijde, wol en katoen, in porcelein en glas-waaren, misgaders van machines, werktuigen, enz. ontvangt; alle inlandsche fabrikanten, die hiervan beschouwing willen nemen en het trekken, worden verzocht om zich steeds, den 15den dezer maand, althans op afdrukken door de Ministerie van Financiën te laten afschrijven, en tevens te laten tekenen.

Wien 17 Oct. Het naar hier verzekerde, onfeilbaar middel tegen den beet van dulle honden, wordt in de agronomische courant medegedeeld. Het bestaat uit het poeder eener gedroogde plaat, van den *Lotus ornithopodioides*, welke in bosschen en op weilanden voortkomt, en die daartoe met mengsel, hulzen en bloesem gezameld, in de schaduw gedroogd, vervolgens tot poeder gestoten, gezift en in lichtdichte flesschen bewaard wordt. Bij de aanwending van dit middel wordt eerst de wond met koud water gewassen, dan neemt men eene schopel van het poeder, met water of melk gemengd, in. Den tweeden dag wordt met het opkomen der nieuwe massa gegeven, bijaldien de beet niet volle maan plaats gehad heeft, en omgekeerd; de ervaring moet geleerd hebben, dat er nooit meer dan twee doses noodig waren. Ook gebeten dieren worden op die wijze behandeld, met het onderscheid dat men een paard b. v. drie eeslepels in plaats van eenen ingeeft. (Pr. St. Z.)

Warschau, 13 Oct. Z. K. H. de prins *Alexander der Nederlanden* is dezen nacht van hier naar *Holland* vertrokken.

ITALIE.

Venette, 6 Oct. Volgens particuliere berichten uit de zuidelijke gedeelten van *Italië* was men weder op het spoor gekomen van revolutionaire bewegingen, die uitgebreide voortkruipingen hadden. In den keizerrijken Rome en vooral in het koninkrijk *Napels* hebben er talrijke arrestaties plaats gegrepen, waer van de meesten in *Italië* zijn.

St. Gallen, 6 Oct. In de kerk van *St. Gallen* is er niets meer van zich doen hooren, men heeft de kerk uitgesloofd, doch zoo was het niet. Het van voort onder de asch voort, en zoo werd 'er durlangs' weder een nieuveling gedoopt. De met moeite gewonnen proselyten, allen uit de laagste volksklasse, reden des morgens ten 4 ure met den gewijden priester naar de naburige plaats *Berg*, en lieten zich daar in den *Nekar* onderdopen. De gansche hordoopers-gemeente mag thans uit 40 leden, mannen en vrouwen, bestaan. (K. v. u. f. E.)

Osnabruck, 14 Oct. Even als te *Hannover* hebben de magistraat en de vroedschap dezer stad eene petite aan den koning opgesteld en ingezonden, strekkende tot ontbinding der tegenwoordige standvergadering. (Elberf. Z.)

PRUISSEN.

Köln, 18 Oct. Z. M. de koning der Belgen kwam gisteren avond met zijn gevolg incognito hier aan, onder den naam van graaf van *Ardennes*, en verzoegde dezen morgen zijne reis naar *Wiesbaden*. (Köln. Zeit.)

ENGELAND.

Londen, 16 Oct. Uit *Nieuw-York* zijn hier berichten ontvangen van den 1sten October. De ziele behelzen geen staatkundig nieuws van eenig belang. De graanoogst was in de Vereenigde Staten zeer gunstig uitgevallen. De graanoogst, met welke deze tijdingen zijn ontvangen, heeft weder aan de schimmen in guld-specie en wissels medegebragt.

Gisteren avond heeft de heer *Carter* eene eerste voorstelling met de door hem getemde wilde dieren gegeven. Hij verscheint eerstelijk met de dieren als in eenen optogt: men ziet groote en kleine paarden, zebra's, stralende, wezenlijke en nagelbootsie kralen, enz. De heer *Carter* legt de dieren in eene wildernis te slapen. Van eene rots springt een leeuw op hem aan; hij strijdt met zijnen aanval, en slaagt hem. Hij rijdt in eenen wagen, waarvoor een leeuw gespannen is, en slaat hem. Hij rijdt in eenen wagen, waarvoor een leeuw gespannen is, en slaat hem. Hij rijdt in eenen wagen, waarvoor een leeuw gespannen is, en slaat hem. Dit alles is zeer goed gearrangeerd, en de dieren worden met een groot gebroederschap op eene bewonderenswaardige wijze aan het publiek getoond, en zijn onderling zeer verdraagzaam.

Men heeft gisteren op de *Theems* nieuwe proeven genomen met de *Archimedes*, welke, in plaats van met raderen, voortdrukt op eenen schroef van *Archimedes*, die haar de beweging geeft. Deze proeven zijn zeer naar behooren nagegaan. De schroef, zonder in het water te bewegen dan een gewoon zeilschip te maken, legde tegen wind en stroom eene Engelse mijl in 9 minuten en 5 seconden af, en een Engelse mijl en stroom geholpen in 4 1/2 minuut terug. De machine deed 250 omwentelingen in een minuut, welke elk 5 1/2 omwentelingen van de schroef bevolgen. De schroef deed 250 omwentelingen in een minuut, welke elk 5 1/2 omwentelingen van de schroef bevolgen.

Parijs, 17 Oct. De berichten uit het Oosten hadden weinig belangrijks. Nieuwe berichten uit *Italië* en *Spanje* waren van geringe waarde. Alles is in *status quo*, in afwachting van het ultimatum der tijt mogentheden. Ook schijnt uit die berichten te blijken, dat er vroeger te *Konstantinopel* eene overeenkomst tusschen den admiraal *Roussin* en lord *Ponsomby* vastgesteld was, waarbij dwangmiddelen tegen *Mahomet Ali* waren vastgesteld, althans welke overeenkomst door de Fransche regering vernietigd is, en alzoo de terugroeping van den gezegden admiraal naar *Parijs* heeft en gevolge gehad. Overigens spreekt men van het stellige besluit van het kabinet der *Tuileries*, om zich in allen geval van vijandige demonstratiën tegen *Egypte* te onthouden, en dat de instructiën van den graaf de *Pontois*, die den admiraal *Roussin* bij de *Porte* verrangt, in dien geest vastgesteld zijn.

Parijs, 18 Oct. De terugkomst alhier van den heer *Thiers* houdt de algemeene aandacht bezig, en schijnt op nieuw de geruchten nopens eene op handen zijnde wijziging in het ministerie te moeten verlevendigen.

De berichten uit *Spanje* melden, dat het kabinet van *St. James* bij het Spaansche gouvernement zoutde aangedrongen hebben op het afstaan van de stad *Santoda*, tot tijd en wijle van de terugbetaling aan *Engeland* door *Spanje* van de aan hetzelfde verschuldigde gelden. De *Sentinella des Pyrenées* meldt, dat de Spaansche regering het aanbod van *Frankrijk* om *Spanje* te verlaten gestooten. Omtrent de bewegingen van *Espartero* tegen *Cabrera* verhoort men niets beslissends. *Cabrera* echter moet zich van eenen voorlopigen afstand maken, en de *Porte* verlaten.

Brussel, 18 Oct. Gisteren heeft de heer *de Viron* een onderhoud met den minister van buitenlandsche zaken, en onderscheidene leden van het corps diplomatique alhier hebben heden morgen hunne opwachting bij den Nederlandschen gezant gemaakt.

De baron *de Viron* is tot gouverneur van *Brabant* benoemd, ter vervanging van den baron *de Stassart*, wiens afzetting door de Belgische regering in der tijd zoo veel gerucht heeft veroorzaakt. De baron *de Viron* bekleedde sinds meer dan 20 jaren de betrekking van vice-president der provinciale staten van *Brabant*.

Volgens de *Commerce Belge* is de verkoop van het etablissement te *Seraing*, aan den heer *John Cockerill* toebehoorende, tegen den 1sten maart aanstaande bepaald, en de prijs is voorloopig op 10 millioen francen ingesteld.

Men leest in den *Vaderlander*, De dagbladeren dezer stad behelzen het volgende zonderling verhaal:

Dezes dagen was te *Lior*, na yerscheijde jaren ziekte, eene thochtigjarige vrouw overleden, en alles werd geschikt om haar te begraven. Weensdag, in den morgen, bragten twee schryfwerkers-gasten de kist met de zijdegeen dezelve hoven, en men besloot haar van een lyk in te zenden. Na dat zy eenen oogenblik bezien waren geweest, verlieten zy zonder aan iemand iets te zeggen, Om 10 uren kwamen twee broeders de kist halen. Dezelve ophaalende vonden zy die met eenen lijf, maar dachten dat dit het gevolg was van de uytgeesteldheid van de aflyvige; aldus gingen zy er zonder yader onderzoek naar de kerk, alwaar het lyk werd afgezonnen, roepde naar de kerk, en bragt op haer begraven. Twee dagen daarna deed de kerk de kist open, en men besloot de kist te openen, en besloot de kist te openen. Deze wilde eene beddedekking naar den zelden zelden, maar nauwelijks had men de dekking afgetrokken, of men was ontzucht; eenen schreeuw van angst, en de kist riep. De tante is weergekomen, en ieder docht dat zy zo was gewest, en dat de oorzaak van den schrik willende kennen, kwam in alleryl naar beneden gelopen, schreeuwde, en riep: dan de arme sloor die men uyt hare flangde trachte te doen bekomen. Alsdan

wierd het geheele huys met schrik bevangen: geen twyffel of de tante was weder gekomen. Welhaest was de gebuerte in rep en roer, en niemand twyffelde of het spookte in het storfhuys. Na vele gissingen echter, vroeg men zich of het lyk wel in de kist was geleyd geweest. De twee schryfwerkers-gasten, welke men daer mede belast had, bekenden dat op het gezigt van het ontveescht lichaem vervaerd waren geweest en de vlugt hadden genomen, zoud'er hunne taak te volbrengen, in de meyning dat de lykdragers dezelve voor hun wel zouden vervullen. Daer mede namden schrik een eynde, maer de vraag was hoe het lyk weg te krygen. De geestelykheid diessaengaende geraedpleegd zynde, verklaerde dat aen gezien alle de gebeden en plegtigheden hadden plaats gehad, als of het lyk tegenwoordig was geweest, men de kist maer behoorde te ontgraven om het lichaem in te leggen, en zonder verdere plegtigheden ter-aerde te stellen, het welk ook heeft plaats gehad.

Amsterdam, 19 oct. Volgens den *Handelsblad* is allier kwestie van de aanbesteding der benodigde stoombooten zal een plaats hebben.

NEDERLANDEN.

Amsterdam, 18 oct. Gedurende de drie weken, eindigende tot en met den 14den oktober, zijn over den ijzeren weg vervoerd: van Amsterdam 15885 personen; — van Haarlem 15768, en alzoo in 't geheel 81653 personen; — te weten de eerste week, 9596; de tweede, 11297; en de derde 10760 personen, van welke de gezamenlijke vrachtgelden hebben opgeleverd f 18,433-65. Gedurende de twee laatste weken heeft het vrachtgeld, gemiddeld, 55 cents van alken persoon bedragen.

Amsterdam, 19 oct. Men vernemt, dat Z. M. uit het aau hoogstden zekeren aangeboden d'ital, tot raadsheren in het provinciaal gerechtshof van Holland heeft benoemd den heer *Mr. Dollard*, president van de arrondissement-regtbank te 's Hage, en *Mr. Vaillant*, advocaat te Amsterdam.

Men vernemt, dat de vereischte bevelen zijn uitgevaardigd, om aan de grenzen te ontvangen, en vervolgens onder behoorlijk geleide naar de verschillende gevangenissen over te voeren de tot nu toe zittende in de gevangenissen te Vilvoorde, Gent en elders in België zich bevindende criminele gedeeltes, die geboren Noord-Nederlanders zijn.

Amsterdam, 20 oct. Men vernemt, dat Z. M. tot lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal heeft benoemd den heer *Mr. de Krom*, bankier te Amsterdam.

De raad van state is heden weder bijeengekomen, en morgen zal er op het paleis een kabinetsraad worden gehouden.

Arnhem, 21 oct. Eene courant, die met *autorisatie* in de Oude Beteringstraat gedrukt wordt, en inzendingen ontvangt van personen die aan eenvoudige mannen voorlezen, wil het overlijden van den *Nederlander* doen gelden tegen ons artikel *De publieke geest in Nederland*, voorkomende in het nummer van den 15den dezer maand. Er was namelijk in dat artikel gezegd: »Al de dagbladen, die het vaderlijke regeringsstelsel bekampen of hervormingen voorstaan, sagen het getal hunner geabonneerden schier met den dag aangrosjen.» Deze aanmerking schijnt den persoon, die aan eenvoudige mannen voorleest, gelogenstraft te vinden door de aankondiging van den *Nederlander*, dat hij zijne uitgave staakt. Indien de voorlezer in stede van aan eenen eenvoudigen »Water en wind» man, gelijk hij zich uitdrukt, aan eenen verstandigen man ons artikel behoevens de aankondiging van den *Nederlander* had voorgelezen, zou die verstandige man hem waarschijnlijk hebben geantwoord: »dat volgens den *Nederlander* de uitgave van dat blad gestaakt wordt om verschillende omstandigheden, hetgeen niet beteekent, om verminderte deelneming of geabonneerden. Verschiedene andere omstandigheden kunnen er de rede van geweest zijn.

Handelsblad Courant zelve, in haar nummer van 19 september, den *Nederlander* aanspoorde om te zeggen, dat die in niet, op dat er eenzijdige hand er niet, of inder in ophouden. Het zijne deelneming en miade van het *Handelsblad* niet alleen over te nemen, maar het als deze handelwijze hem een paar honderd abonneerden dat tegen de verbreiding van vrijzinnige denkbeelden. Maar niet, want wij beschouwden het artikel als koop en de vaderlijke regeringsstelsel bekampt en hervormingen voor staat, en wederom in strijd met zijne roeping door den artikel. Maar van wij de onjuistheid en ondoelmatigheid bovengenoemde handelingen; indien een en ander nu de deel en geabonneerden van het *Nederlander* deed besluiten om naar een gezindheid. Maar het is zeker, dat tegen de verbreiding der vrijzinnige denkbeelden en tegen den voortgang der bladen die het vaderlijke regeringsstelsel bekampen. Dit is zeker, dat de *Nederlander* niet alrems vervallen, maar hals gebroken is; want op 14 dagen na het jagahn van eenen nieuwen abonneements-taak is alrems uitgegave.

Mengelwerk.

Letternieuws.

DE ONBEVEGEDHEID VAN DE HEFT DER LEDEN VAN DE STATEN-GENERAAL VAN HET GESLOOPTE KONINGRIJK DER NEDERLANDEN; door *Mr. DIRK DONKER CURTIUS*. Arnhem, *C. A. THIEME*, 1839. 20 bl. (Zie no. 160.)

Na te hebben gewaagd van de samenstelling van het koningrijk der Nederlanden, nit de Nederlandsche en Belgische gewesten, en het verband tusschen den koning en de ingezetenen van dat rijk als een geheel, gesloten, vervolgt de heer *Donker Curtius*:

»Maar nu is, wat in 1814 en 1815 vereenigd werd, weder op dezelfde wijze ontbonden, het verband tusschen den koning van het koningrijk der Nederlanden, en hoe zoude dan nu nog de grondwet, welke daarop rustte, kunnen zijn blijven bestaan? hoe zoude die wet, voor een geheel ander tijd geschreven, dan hetgeen uit de schipbreuk der omwentelingen is geboren, de staatswet van eenen geheel nieuwen staat, nit de ontbinding geboren, kunnen zijn?

»De grondwet was ingesteld door allen die er toe hebben medegewerkt, ten behoeve van de vereeniging der Hollandsche en Belgische provincien, niet voor elk der beide deelen van het rijk afzonderlijk, en alzoo is met de scheiding van die beide deelen het onderwerp juist, ten opzichte der grondwet vervallen.

»Dit zoude het geval niet zijn, indien er eene provincie in het noordelijk gedeelte weggespoeld of in het zuidelijk gedeelte afvallig was geworden; des sinter bestond de vereeniging, welke de grondslag der grondwet was geweest.

»Nog ongerijnder is het zeggen, dat mijne stellingen dan altemaal aannemelijk zouden zijn, wanneer eene *resolutoire conditie* in de grondwet was gesteld voor het geval, waarin wij verkeerden.

»Verbeeld u een volk, makende zijne staatswet en daarin schrijven de: als het land wordt van een gescheiden en in onderscheidene staten verdeeld, dan zal de grondwet niet meer werken.

»Wie eene grondwet daarstellende, gaat ooit van dergelijke vooronderstellingen uit, kan een geheel volk ontploeden te bestaan, en eene grondwet verbreken, al staat er geens ontbindende voorwaarde geschreven.

»Daarbij komt, dat men, sprekende van ontbindende voorwaarde, komt tot het denkbeeld van een verbond tusschen de natie en den koning, zoo als de koning ook in artikel 5 van het besluit van 22 april 1815 de grondwet noemt, en er dan in elk beding ontbindende voorwaarden zijn, welke niet behoeven te worden uitgedrukt; en daartoe behoort gewis het geval, dat de verbindtenis het voorwerp, waarvoor zij was gemaakt, heeft verloren of dat zij door overmagt ontbonden is geworden. Ook eene wet vervalt in die gevallen, wanneer zij niet buiten hare grenzen worden toegepast, en tot de ontbinding is niemand gehouden.

»Bij het vervallen van elke verbindtenis en van elke wet, doet het vervallen van het onderwerp, waarvoor zij waren gemaakt, haar natuurlijke plaats, en men er dan die zeggen: »hoe ongelukkig met die verbindtenis, met die verbindtenis vervallen alle voorwaarden welke ik er mij bij had bedongen;» maar daarbij komt, dat men zich hier ijdele schrikbeelden maakt.

»Het eenige wat men bewijst, door de bezwaren, welke men hier tegenwerpt, is, dat wij zoo spoedig mogelijk uit den *anormalen* toestand moeten trachten te geraken, waarin wij door overmagt zijn gebragt.

»De mogelijkheid van een verbond tusschen de natie en den koning, dat een zijde en het andere zijde een andere weg voor ons openlaet, nergens zonder minder gevaar in te slaan dan bij ons; waar, bij den bedaarden en orde beminnenden geest der natie, eene zwartigheid zoude bestaan, om voor eenmaal zelve te bestraffen, welke op de kohieren der directe belastingen, op te roepen, ten einde afgevaardigden te hergeven, welke tot de daarstelling eener nieuwe grondwet zouden moeten worden gebruikt.

»Om iets dergelijks daar te stellen, zouden geen voorwaarden behoeven te worden gehouden, evenmin als die vergaderingen van onafscheidelijk vereischte zijn van eene voortdurende aanwezigheid van hen, die zekere oer in de behandeling betrekking hebben, van wien van kennis kunnen aanvoren.

»De mogelijkheid niet kundende bestraffen, is het eenige te doen, dat toevlugt, schrikbeelden te scheppen, welke geen wettelijk karakter hebben. Die zoo handelen zoeken de waarheid niet; zij speten te misleiden.

Audi et alteram partem

In het nummer van het *Weekblad van het Regt*, den 14den dezer te 's Hage uitgegeven, hetwelk mij berst heden in handen kwam, lees ik tot mijne overgroote verwondering en niet zonder leedwezen, dat de heer procureur-generaal bij den Hoogen Raad heeft kunnen goedvinden bij deszelfs conclusie, nevens het verzoek van cassatie van het arrest van het provinciaal gerechtshof van Gelderland, waarbij hij tot de straf des doods is veroordeeld, — den steller der memorie van cassatie te beschuldigen van oneerbiedigheid en onwaarheid, omdat hij in het vierde punt van cassatie zou hebben aangevoerd » dat in de audientie de vroegere bekentenis van den beschuldigde niet zou zijn voorgelezen, en bij gevolg in het arrest eene geheel andere bekentenis (zullende zijn de vroegere bekentenis des veroordeelden) is vermeld, dan hij werkelijk te voren heeft gedaan.

De raadslieden van beschuldigen, vooral als zij de memorie van cassatie teekenen, zijn, bijna zonder uitzondering, de stellers der memorie; en voldoen daardoor aan een gedeelte der verplichting, welke op hen rust; maar zij zijn daarbij voor hunnen persoon niet in het minste betrokken en handelen hierbij slechts namens de beschuldigen. Ware het anders, dan zou kunnen toch reeds met aangename roeping nog bevingenamer worden, en zouden zij voortkerker zeer schrikvallig zijn in het opstellen, vooral in het onderteekenen, van zoodanige stukken als de veroordeelden mochten verlangen, dat namens hen aan den Hoogen Raad wierden ingediend; maar dan zou even daardoor het belang der beschuldigen niet bevordand, en eene algeheele en onbepaalde vrijheid van verdediging aanmerklijk verkort worden, hetgeen gewis niet in overeenstemming zou wezen met de milde beginselen, welke ons tegenwoordig wetboek van strafvordering kenmerken. Die raadslieden dus wegens hetgeen zij alzoo namens de beschuldigen aannemen persoonlijk aansprakelijk vallen, en het openbaar belang hunne tegenwoordigheid, en hen te beschuldigen zonder dat zij in de gelegenheid waren zich te verdedigen, verraadt niet alleen weinig humaniteit, maar is, op het zachtst uitgedrukt, zeer ongepast. Dat te doen zonder grond en zonder bewijs, is iets waarvan ik vroeger zelfs de mogelijkheid niet had durven vooronderstellen.

Intusschen heeft het mij moeten te beurt vallen dit te ondervinden; want dat de heer procureur-generaal de voormelde beschuldiging van oneerbiedigheid en onwaarheid tegen mij persoonlijk heeft gericht en willen rigten is boven bedenking, en niemand zal het dus aan overgroote gevoeligheid toeschrijven of vreemd vinden, dat ik langs den eenigen weg, die mij openstaat, op de beschuldiging van den heer procureur-generaal antwoordde en mij tegen dezelve verdedigde.

De bedoelde 4de grond van cassatie luidt als volgt: « dat aan het hof niet is voorgelezen de zoo belangrijke bekentenis van den beschuldigde, — waarop het hof tot de veroordeeling is overgegaan, — waarvan de rekwestrant het bestaan en ontwaaren bewees, en die zijner verdediging heeft betoogd, — hetgeen dan ook ten gevolge schijnt gehad te hebben, dat het hof eene geheel andere bekentenis aan rekwestrant heeft toegeschreven, dan door hem is afgelegd.

Dezen grond van cassatie noemt de heer procureur-generaal *oneerbiedigheid en onwaarheid*, » aangezien de president in de terechtzitting dikwerf den beschuldigde ter zijner overtuiging die vroegere bekentenis heeft voorgehouden, dat bovendien de procureur-generaal bij het provinciaal gerechtshof hem procureur-generaal bij den Hoogen Raad heeft verzekerd, dat de belangrijkste derzelve zijn voorgelezen; en dat tot overtuiging, dat in de motieven van het arrest den beschuldigde geene andere bekentenis zijn toegeschreven, dan hij werkelijk heeft afgelegd, de Hooge Raad alleen heeft te vergelijken de verhooren in de instructie afgelegd met het gewezen arrest. De procureur-generaal achtte zich verplicht den Raad opmerkzaam te maken, dat in het arrest alleen is gewag gemaakt van hetgeen betrekking had tot de bekentenis van den requirant alleen, en niet tevens van die van zijnen broeder (die in het proces is betrokken geweest, doch door het provinciaal gerechtshof niet schuldig is verklaard en in vrijheid gesteld); dat dit onnatuurlijk aard der zaak verandering moest te weeg brengen en de bekentenis moest beperkt worden tot de veroordeelde zelf van betrekking.

Om in de medegedeelde woorden van de memorie van cassatie eene blifft van oneerbiedigheid te zien, moet men al zeer weinig vrijheid naar het land van verdediging toekennen, en inderdaad eene hooge mate van ligtheid bezitten. — Om toch het ongegronde der beschuldiging van oneerbiedigheid oventuigd te zijn, moet men slechts te weten, dat de beschuldigde de daad eerst heeft ontwaaren, en daarna heeft bekend, maar om de verdediging van verschillende omstandigheden later af te geven, en te beweren daartoe gefragt te zijn, en dat de procureur-generaal bij het provinciaal gerechtshof van Gelderland hem heeft verzekerd, dat de belangrijkste der vroegere bekentenis van den beschuldigde, het voor hem bekend, dat tegen hem kon geleverd worden; ten andere, de waarheid van die bekentenis, en, zinnelijk, het onaangeneemelijke van

de redenen der herroeping. De verdediging daarentegen moest hoofdzakelijk aantoonen, dat de bekentenis, vroeger afgelegd, noch eenvoudig, noch geloofwaardig, maar integendeel twijfelachtig was, — en, dat dezelve niet onwillig was afgelegd, maar gedwongen, — allians door de hoop op vermindering of kwijtschelding van straf.

De vroegere bekentenis was dus in deze hoogst belangrijk, maar echter was van dezelve geen lectuur gegeven aan het hof; en als men nu in het arrest van het hof aan den beschuldigde eene eenvoudige bekentenis niet rekennen, zonder de bijomstandigheden, die echter in de confessie in haar geheel behoorden en volstrekt onbewezen, ja zelfs onwaar bevonden waren; dan zal men het, dankt mij, zeer natuurlijk moeten vinden, dat een beschuldigde dit toeschrijft aan het niet behoort kenbaar maken van de vroegere confessie aan den rechter, en dat is de uitdrukking, dat het gemis van die mededeeling schijnt ten gevolge gehad te hebben, dat door het hof aan hem eene geheel andere, u. i. gesplitste, bekentenis is toegeschreven; dan door hem vroeger werd afgelegd, — niet in het minste beledigend of oneerbiedig jegens het hof, daar dezelve niets aan het hof in het openbaar wat naar belediging zweemt, zelfs ook dan niet, wanneer men de bedoelde verdediging voor een gedeelte wil beschouwen als een redelijk middel, om de kracht van den aangevoerden grond van cassatie te doen uitkomen.

Het hof was dan slechts ter oordeeling in de verdediging geweest. De laatste zinsleden van het bovenaangehaalde procesverbaal, dat door den procureur-generaal toont dan ook duidelijk aan, dat de bekentenis van den beschuldigde door het hof beperkt is. Z. Ed. Hoog Achtb. schrijft dit tot aan de vrijpraak van den medebeschuldigde; — de veroordeelde aan het verstaan van zijne bekentenis in haar geheel te hebben doen voorlezen, en aan het hof kenbaar maken.

Leder onpartijdige beoordeelt, of de steller der memorie zich ten deze eenige oneerbiedigheid jegens het hof schuldig maakte.

Maar zeker is het, dat de middel van cassatie ongewisheid aan den heer procureur-generaal bij het provinciaal gerechtshof van Gelderland een verzuim ten laste legt, hetwelk de vernietiging van het arrest tot zulkten ten gevolge hebben.

Da zou ik misschien daaraan de beschuldiging van oneerbiedigheid toekennen hebben? Mogelijk, zelfs niet onwaarschijnlijk. Dat woord is wellicht niet de correspondentie, die tusschen den heer procureur-generaal bij het hof en den heer procureur-generaal bij den Hoogen Raad over deze zaak gevoerd is, overgebracht. Dergelijk woord werd mij door den heer procureur-generaal bij het hof op de terechtzitting bevestigd, maar toen was ik niet tegenwoordig en had ik het regt om mij op de plaats te verdedigen en aan te wijzen, dat het niet onbescheiden noch oneerbiedig, maar pletmatig was, een confessie als onwillig afgelegd voor te dragen, al wierden daardoor dan ook ambtenaren meer of min gecompromitteerd, wanneer men — dat de beschuldigde de bekentenis van den medebeschuldigde, die tegenwoordig was eenig prokuraat, — dan men — dat de cijfer van het arrest, van den beschuldigde afgelezen, — dat de knecht gezegd heeft, dat met force moest gehandeld worden, omdat de waarheid er toch uit moest.

Wat kan men in het procesverbaal der terechtzitting lezen, hoe haast dat verbaal ons overigens de verklaringen der getuigen wedergeeft, en hoe veel belangrijks ten deze aan de vlugge pen van den heer griffier bij het hof schijnt ontsnapt te zijn.

Getuigen allen, die de terechtzittingen bijgewoond hebben, en de verbaal en verontwaardiging, welke op aller oogen te zien waren, toen men den cijfer en diens knecht gezegd, dat de waarheid hoorde afleggen!

En wat is er nu van de onwaarheid, waaraan ik mij, volgens den heer procureur-generaal bij den Hoogen Raad, schuldig heb gemaakt?

Zijn de vroegere bekentenis aan het hof voorgelezen?

Het procesverbaal der gehoudene terechtzitting zijt er van. Ergo is het niet geschied. Met dit argument kan de veroordeelde voor den Hoogen Raad volstaan tot dat de heer procureur-generaal zal hevezen hebben, dat de voorlezing geschied is.

De heer procureur-generaal bij den Hoogen Raad zegt, dat de president in de terechtzitting de bekentenis van den beschuldigde, ter zijner overtuiging, die vroeger bekentenis heeft voorgehouden.

En volgt daaruit, dat aan het hof lectuur is gegeven van de vroegere omstandige bekentenis?

Levert dat grond op, om de bekentenis kenbaar van onwaarheid te beschuldigen? Of is het een verandering in het oog van Z. Ed. Hoog Achtb. te maken, dat de beschuldigde niet onwillig was afgelegd, maar gedwongen?

Maar, Z. Ed. Hoog Achtb. de heer procureur-generaal bij het provinciaal gerechtshof van Gelderland heeft mij verzekerd, dat de belangrijkste der vroegere bekentenis zijn voorgelezen.

En zal dat nu voor bewijs bij den Hoogen Raad kunnen gelden? Alleen onregtkundig.

En zal dit nu bewijzen, dat ik in de memorie van cassatie onwaarheid ter wederzijde heb...

Er is aan het Hof geen verzoeking geweest van een zaak te doen...

Ja, wat meer is, in de pleitrede heb ik aangevoerd dat men van bekenenissen sprak en daarop een verzoeking gehandeld had...

De verzoeking van den heer procureur-generaal bij het Hof is dus in zeker opzicht, want en alsdan met het aangevoerde in de memorie van cassatie niet in strijd...

Ziedaar! wat er is van de oneerbiedigheid en onwaarheid in de memo- rie van cassatie...

Misschien wate het voegzamer, gewensd, dit geschrift te doen opnemen in het Weekblad van het Regt...

Arnhem, 17 October, 1839.

Postkantoor te Almelo.

het waarheid, dat het postkantoor alhier tot kantoren van brieven...

Is het waarheid, dat de... gedaan, tot dat men hem hezer...

Correspondentie.

Het artikel... staart zal zoodra mogelijk worden geplaatst.

Don 20 Oct. 1 El 3 Palm 5 Quim... gevallen 5 D.

Te Arnhem bij C. A. THIEME, Boekdrukker.

Bij Besluit van het provinciaal Gerechtshof van Gelderland, dd. 18 October 1839, is tot Hd van het Bureau van Consultatie voor het ressort van gemeld Gerechtshof benoemd de Heer Advocaat Mr C. A. NAIRAC.

H. C. VAN DER MEER, Notaris te Culemborg, zal op Dinsdag den 22den October aanstaande, bij inzet...

1°. Een hecht en sterk GEBOUW, ingerigt tot eene AARD-APPELEN- en ROY-FABRIEK...

2°. Een HUIS, ERVE en TUINTJE, staande en gelegen in de gemeente Almelo...

De Ondergetekenden, advocaaten, dat de afgifte van NIEUWE COUPONS bij de Heeren-bank...

E. C. ENGLBERTS & COMP. Commissionairs in Effecten en Wissels.

MODES EN MANUFACTUREN.

De Ondergetekenden hebben de eere het openbaar te berichten dat de nieuwe MODELLEN...

Tevens zijn ontvangen de nieuwste MOUSSELIN, LAINE, PERCALE, RAINE, ZIJDEN...

Arnhem, 21 October 1839.

Bij den Boekhandelaar M. BALLOT, te Deventer, is van de pers gekomen: NIETS.

HERZIENING DER GRONDWET.

Onder het motto: Noch men doet nieuwen wij in oude (ge- reu) wiken, anders barsten de (leideren) zakken...

Deze allerbelangrijke Brochure bevat geheel nieuwe opmerkingen oen het zoo gewichtige onderwerp...

Dezelve wordt niet algemeen in commissie aangeboden, en moet FRANCO en voor rekening van den Uitgever worden aangevraagd.

Nederlandsche Stoomboot-Maatschappij.

Dienst tuschen Rotterdam, Arnhem, Dusseldorp en Keulen.

Voor de maand October 1839.

Van Rotterdam naar Arnhem den 24, 26, 29 en 31 des maands.

Van Arnhem naar Rotterdam den 22, 25, 27 en 30, des morgens.

Van Arnhem naar Dusseldorp den 22, 24, 27 en 29.

Van Dusseldorp naar Arnhem den 24, 26, 29 en 31 des maands.

Van Dusseldorp naar Keulen den 22, 25, 27 en 30, des morgens.

Van Keulen naar Dusseldorp den 24, 26, 29 en 31 des maands.

Te Arnhem bij C. A. THIEME, Boekdrukker.